

Forsl. t. L. om anerkjendte Sygekasser.

Man har derfor foreslaaet, at det i Kasserne's Vedtægter kan bestemmes, at selv om en Person's Medlemsret af den nævnte Aarsag bortfalder, kan han dog med vedblivende at erlægge det for Begravelseshjælpen bestemte Medlemsbidrag bibeholde Retten til saadan Hjælp. Da der iforveien føres særligt Regnskab og erlægges særligt Medlemsbidrag for Begravelseshjælpen, vil der ikke herved medføres nogen forøget Byrde hverken for Kassen eller for Tilsynet.

Til § 19.

Kommissionen har foreslaaet Oprettelsen af en Sygekassedirektion paa 3 Medlemmer, hvilken tillige skulde udgjøre Bestyrelsen for en eventuel Forsikring mod Ulykkestilfælde; det bemærkes derhos i Betænkningen Side 66, at hvis det kun gjaldt om at ordne Forholdet til Sygekasserne, vilde en mindre sammensat Bestyrelse have været tilstrækkelig. Man har imidlertid anset det rettest i nærstående Lov kun at tage Hensyn til den ved samme stabte Kreds af Forretninger, hvilken formentlig vil kunne bestrides af een Embedsmand med den fornødne Medhjælp, og man har derfor foreslaaet Ansættelsen af en Sygekasseinspektør, der i Lighed med den i Henhold til Lov af 28de Mai 1880 ansatte Sparekasseinspektør lønnes med den for Kontorchefen i Indenrigsministeriet fastsatte Lønning. Der bliver da i Loven om Arbejdernes Sikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Arbejdet at tage særlig Bestemmelse om Bestridelsen af de af samme medførte Forretninger.

Til § 20.

Man har ikke anset det hensigtsmæssigt, saaledes som af Kommissionen foreslaaet, ved selve Loven at fastslaa Regler for Anbringelsen af Sygekassernes Midler, idet disse Regler, naar der skulde tages behørigt Hensyn til Forholdenes Forskjellighed, tilbølgelig maatte holdes i en saadan Ubestemthed og Almindelighed, at de ikke vilde være af nogen praktisk Betydning. Man har derfor forment det tilstrækkeligt at foreskrive, at der i Vedtægterne skal indeholdes fornøden Bestemmelse om Anbringelsen, hvorved der for hvert enkelt Tilfælde gives det Offentlige Indseende med, at denne sker paa en efter de foreliggende Forhold forsvaerlig Maade.

Al Hensigten med det Offentliges Støtte til Kasserne følger det formentlig, at der ikke kan være Spørgsmaal om nogen Udgang for Kasserne til, saalænge de vedblive med deres Virksomhed, at anvende nogen Del af deres Midler til andre Formaal end de i Loven angivne. Har en Sygekasse op-

jamlet en Formue, der overstiger, hvad der med det bestaaende Medlemsbidrag behøves til Fyldestgjørelse af de paatagne Forpligtelser, vil Kassen være i Stand til at yde Hjælp i større Omfang end hidtil eller at nedsette Medlemsbidraget, og der vil saaledes altid være Brug for Kassens Midler i de indenfor Loven faldende Diemed.

Til § 22.

I Kommissionens Forslag § 26 bestemmes det, at Statens Tilsynshavende hvert 5te Aar foranstalter en Opgjørelse af hver Kasses Status. Allerede af Arbejderkommissionen blev det fremhævet, af hvor stor Betydning det vilde være for Sygekasserne, om der gaves dem Udgang til fra Tid til anden at faa Forholdet imellem deres fremtidige Forpligtelser og Indtægter opgjort, saaledes at det navnlig kunde ses, om Ansættelsen af Medlemsbidraget var fyldestgjørende. Denne Betragtning kan man ganske tiltræde, og det er derfor Hensigten at paalægge den eventuelle Sygekasseinspektør, der ifølge § 22 til enhver Tid skal have Udgang til at gjøre sig bekendt med Kasserne's Bøger, Regnskaber og hele Virksomhed, at foretage saadanne periodiske Opgjørelser af Kasserne's Status. Da der imidlertid ikke foreligger nogen Erfaring om, hvor ofte disse Opgjørelser bør finde Sted, har man ikke anset det heldigt ved Loven at fastslaa en bestemt Regel i saa Henseende, og den nævnte Passus i Kommissionens Forslag er som Følge heraf ikke optaget her.

Til § 23.

At det Offentlige maa have Ret til under visse Omstændigheder at tage den en Sygekasse meddelte Anerkjendelse tilbage, maa man anse for utvivlsomt. Ligesom Anerkjendelsen ikke meddeles Kasserne, naar de ikke forudsættes at ville være istand til at opfylde de af dem paatagne Forpligtelser, saaledes bør Anerkjendelsen heller ikke kunne vedblive, naar det viser sig, at denne Forudsætning brydes, enten fordi der paa Grund af exceptionelle Forhold har været stillet større Krav til den paagjældende Kasse end paaregnet, eller dens Udgifter have været større end nødvendigt som Følge af mangelfuld Kontrol fra Bestyrelsens Side overfor Medlemmerne. Det Samme bør gjælde, naar en Kasses Virksomhed befindes ikke at foregaa i Overensstemmelse med de for samme gjældende Vedtægter samt under Sagtagelse af den fornødne Orden. Naar Tilfælde som de nævnte igjennem Regnskaberne, Statusopgjørelserne eller paa anden Maade komme til Sygekass-